

चट्याङको समयमा सर्तक रहौं

१. बिजुली चम्केको बेला सर्तक रहने ।
२. विद्युतीय तरंग टिप्न सक्ने फलाम, चिसो वस्तु नछुने ।
३. बिजुली चम्केको केही समयसम्म पानी परेको क्षेत्रमा ननिस्कने ।
४. सकेसम्म घरभित्रै भ्यालढोका बन्द गरेर सुख्खा ठाउँमा बस्ने ।
५. खुला ठाउँमा भए कुनै घर अथवा भवनमा छिर्ने ।
६. सकभर अग्लो स्थानमा बस्ने ।
७. धातुको ह्याण्डल, चेन भएका ब्याग वा अन्य सामान प्रयोग नगर्ने ।

सेनकालिन राजाहरुको दरबार ‘चन्द्रभोगा गढी’ संरक्षणको पखाईमा

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १४ असोज ।
सप्तरीको शम्भुनाथ नगरपालिका वडा नं. २ (साविकको खोक्सरप्रवाहा गाविस) स्थित चुरे क्षेत्रको बीच भागमा ‘चन्द्रभोगा गढी’ रहेको भग्नावशेष अहिले पनि देख्न सकिन्छ । चुरेको त्यसक्षेत्रमा करिब ५ किलोमिटर वरिपरिको क्षेत्रमा चन्द्रभोगा गढी (दरबार) भएको सामग्रीहरु भेटिन्छ । कुनै ठाउँमा थोरै र कुनै ठाउँमा बढी नै त्यस गढी निर्माणताका बेला प्रयोग भएको निर्माण सामग्री भेटिन्छ ।

हरेक वर्ष वैशाख १ गते त्यहाँ नियमित पूजाआजा हुने गरेको छ । खसी, परैवाको समेत बलि चन्द्रभोगाको पहिलो टपमा रहेको शिलाघारमा दिने चलन छन । त्यसक्षेत्रका छिमेकी जिल्लाका बासिन्दाहरुले बलि दिने गरेका छन् । चन्द्रभोगास्थित शिलाघरमा पुजाआजा गर्नहरुको भिड हुन्छ ।
करिब १९ सय मिटर उचाईमा रहेको पहिलो टपमा यही तीनवटा शिलाघर छन् । अझ उचाईमा रहेको दोश्रो टपमा ३५/४० वर्षअघिसम्म दरबारको भग्नावशेष थियो । त्यतिवेला त्यहाँ ब्रहमा, विष्णु र महेशको मूर्तिहरुसमेत थियो । तर, अहिले त्यहाँ छैन । सो मूर्तिहरु हरायो कि चोरियो भन्ने विषयमा केही एकिन हुन नसकेको स्थानीयहरुको भनाई छ ।

दोश्रो पछि तेश्रो र तेश्रो पछि चौथो टपलाई चन्द्रभोगा टप भनिन्छ । यसको उचाई भण्डै समुन्द्री सतहदेखि दुई हजार मिटर उचाई छ । पहिलो टप भन्दा सय मिटर उचाईमा रहेको यो टपमा चन्द्रभोगा सम्बन्धी विभिन्न भण्डाहरुसमेत स्थानीयहरुले गाडेका छन् । नयाँ वर्षको दिन यो टपमै पुगेर स्थानीयहरुले नयाँ भण्डा राख्ने गरेको छ । यही टपमा गएर जुनसुकै मनोकामना गरे पूरा हुने जनविश्वास रहि आएको स्थानीय मनोज चौधरी सुनाउछन् ।

सेनकालीन राजाहरुले त्यस क्षेत्रमा गढी र दरबार बनाएको हुन सक्ने इतिहासविद्हरुको भनाई छ । चन्द्रभोगा गढी क्षेत्रमा अहिले पनि शिव लिङ्ग जस्तो माटोमा गाडिएको पत्थर, कमल फल आकारको पत्थर, विभिन्न प्राचिनकालीन पत्थरका सामग्री, ईँटाहरुसमेत देखिएको छ । यस्तै शम्भुनाथ नगरपालिकामै रहेको चर्चित

शम्भुनाथ मन्दिरको मूर्ति पनि चन्द्रभोगा गढीबाटै आएको हो । शम्भुनाथको मामाघर चन्द्रभोगा नै रहेको स्थानिय चौधरी बताउछन् । यसबाहेक यसक्षेत्रमा हालसम्म कुनै किसिमको अप्रिय घटना नघटनुले पनि यस क्षेत्रका महिमा बढ्दो रहेको स्थानीयहरुको अनुभव छ । बाटो विराएर राती घर फर्किन नसक्नेहरु यस क्षेत्रमा निर्धक्ककासाथ बस्न सकिन्छ । हालसम्म घना जंगलमा रहेको चन्द्रभोगा क्षेत्रमा कुनै मानिससित अप्रिय घटना नभएको चौधरीको अनुभव छ ।

चन्द्रभोगा क्षेत्रमा चन्द्रकेतु नामका राजाले आफ्नो कुलदेवी भन्द्रभागा भगवतीको स्थापना गरेका थिए भन्ने विश्वास गरिन्छ । यस गढीलाई सेनकालीन ठहर्‍याउनुको पछाडि एउटा अर्को प्रमाण छ । मकवाना राजाहरुको इष्टदेवी राजदेवी हुन् । सेनहरुको देवस्थलहरुमा प्रतिमा पुजिँदैनन्, खालि शिलाहरु पुजिन्छन्, हुन त शिलाको साथसाथ मूर्ति राखिदिएका हुन्छन् । यो अनुसन्धानकर्ताले चन्द्रभागा गढीको अन्वेषणको क्रममा एउटा थुम्कोमा ५ फिटको शिलामा राजदेवीको मूर्ति अङ्कित गरिएको हेर्ने मौका प्राप्त गरेको थियो । वैशाख १ गतेको दिन गढीको थुम्कोमा बसेनी पूजा गरिरहेको स्थानीय एक धामीसँग कुरा गर्दा ५-६ पुस्तादेखि उनको परिवारमा राजदेवीको शिलाको पूजा गरिरहेअनुसार सुरुदेखि नै एकागढ क्षेत्रमा शिलाको पूजा भइआएकाले यस क्षेत्रको दरबारको निर्माण सेन

राजाहरुले गरेका थिए भन्ने निष्कर्ष लिन सकिन्छ । यस सम्बन्धमा एउटा तेश्रो आधार पनि छ । सप्तरीको यो चुरेक्षेत्रको चन्द्रभोगा गढीदेखि १५ कोस टाढा पर्दछ ‘चौदण्डी’ । चौदण्डीमा पनि गढी छ र त्यहाँका शासक सेनहरु नै थिए । त्यतिवेला चौदण्डीका शासक गर्मीको बेला चुरेक्षेत्रको दरबारमा बस्ने गर्ने र त्यहाँ राजकीय कामको सिलसिलामा अम्बरपुर आइरहन्थे जो त्यति बेला सप्तरीको सदरमुकाम थियो । किनभने चौदण्डीका सेनराजा चन्द्रभागा दरबार आउँथे र सप्तरी भ्रमणमा निस्कन्थे, त्यस आधारमा चुरेक्षेत्रको गढीको निर्माण सेन राजाले गरेको थिए भन्न सकिन्छ । मातृकाप्रसाद

कोइरालाको यस भनाईमा सत्यता छ कि सेनहरु आफ्ना दुर्ग वा किल्ला मधेससित जोडिएको पहाडमा बनाउँथे । जस्तो मकावनपुरगढी, सिन्धुलगढी, उदयपुरगढी, चौदण्डीगढी र विजयपुरगढी । यी सब ठाउँहरु तराईसित जोडिएको सेनहरुको राज्य पर्दथ्यो । किनभने चुरेक्षेत्र सप्तरीअन्तर्गत पर्दथ्यो र चौदण्डीका सेन राजा सप्तरी आइरहन्थे । त्यस कारण यसको बढी सम्भावना छ सप्तरीका सेन राजाले चुरेक्षेत्रमा दरबार र मन्दिर बनाएका थिए । यी सब तथ्यहरुको आधारमा चुरेगढी वा चन्द्रभागागढी सेनकालीन हो, जसको समय पन्ध्रौं शताब्दी थियो । सिम्रौनगढको तिरहुत राज्यको

आधिपत्य कायम भएको थियो । डोयहरुको पतनपछि नै सप्तरीमा द्रोणवंशको शासन कायम भयो र त्यसको पतनपछि करिब १४०० इस्वी संवत्तिर यस क्षेत्रमा सेनहरुले आफ्नो शासन कायम गरे । त्यस हिसाबले सप्तरीका चुरेक्षेत्रमा सेनहरुको प्रादुर्भाव पन्ध्रौं शताब्दीमा भयो भनि यसको प्राचीनता प्रस्ट हुन्छ ।
विक्रम सम्वत २०३६ सालमा पुरातत्व विभागको एउटा टोलीले चन्द्रभागा स्थल आएको बेला त्यहाँ भैरवको मूर्ति पत्थरका टुटेफुटेका खम्बाहरु, एउटा सेन राजरानीका मूर्ति र केही शिवलिङ्ग फेला पारेको थियो ।
बि.स. २०३४, २०४४ र २०५९ साल गरी तीन पटक

पुरातत्व विभागबाट चन्द्रभोगा क्षेत्रको अनुगमन गर्न आएपनि यसको संरक्षण र सम्बर्द्धनकोलागि हालसम्म कुनै कदम उठाईएको छैन । स्थानीयले चन्द्रभोगा क्षेत्रको संरक्षण तथा सम्बर्द्धनकोलागि त्यसक्षेत्रमा मेला आयोजना गरेको छ । तर, प्रचार-प्रसार अभावले प्रभावकारी हुन सकेको छैन । अहिले दैनिक पाँचसय बढी भक्तजनहरु चन्द्रभोगा गढीस्थित शिलाघरमा रहेको मूर्तिमा पूजाआजा गर्न जाने गरेको छ ।
अहिले यो दरबार संरक्षणको पखाईमा रहेको छ । पालिकाले यस गढीको जिर्णोद्धारका लागि डिपिआर समेत गरे पनि सो कार्य अगाडी बढ्न सकेको छैन ।

आन्तरिक रोजगारी सिर्जना सरकारको प्राथमिकता

दैनिक समाचारदाता सुनसरी, १४ असोज ।
युवा, श्रम तथा रोजगारमन्त्री रामजी यादवले आन्तरिक रोजगारीलाई उच्च प्राथमिकतामा राख्दै सरकारले सीप विकास र रोजगारीको दिगो तथा बलियो वातावरण निर्माण गरिरहेको बताएका छन् ।
इटहरीमा बुधवारदेखि सुरु भएको सीप तथा रोजगार मेला २०८३ को उद्घाटन समारोहमा उनले युवालाई सीप, रोजगारी र तालिमका अवसरसँग जोड्न मेला आयोजना गरिएको बताए ।
तालिम लिने युवाले

प्रमाणपत्र प्राप्त गर्ने उद्देश्य मात्र नराखी सिकाइ, क्षमता विकास र स्वरोजगारलाई केन्द्रमा राखेर अघि बढ्नुपर्नेमा मन्त्री यादवले जोड दिए । तालिमबाट प्राप्त सीपले रोजगारीको बाटो खोल्नो कि खोलेन तथा रोजगारीबाट जीवनयापन गर्न पुग्ने पारिश्रमिक र उन्नतिको अवसर प्राप्त भयो कि भएन भन्ने विषयलाई सरकारले महत्त्वका साथ हेर्नुपर्ने उनको भनाइ थियो ।
उनले भने, “शिक्षा, रोजगारी वा तालिममा संलग्न नभएका युवाको संख्या घटाउन बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

मितव्ययी रुपमा चाडपर्व मनाऔं

- ❖ चाडपर्व मनाउदा आम्दानी अनुसारको योजना बनाएर मात्र खर्च गरौं,
- ❖ देखासिकी र प्रतिस्पर्धाका लागि ऋण लिएर अनावश्यक खर्च नगरौं,
- ❖ आवश्यकता अनुसार मात्र सरसामान खरिद गर्ने बानी बसालौं,
- ❖ खरिद गर्दा स्थानीय तथा स्वदेशी उत्पादनलाई प्राथमिकता दिऔं,
- ❖ खाना तथा अन्य सामग्री खेर नफालौं,
- ❖ मितव्ययिता अपनाई परिवारको आर्थिक स्थायित्व कायम गरौं,
- ❖ चाडपर्वलाई अनावश्यक भड्किलो र खर्चिलो नवनाऔं ।

चाडपर्वको खुसी खर्चको प्रतिस्पर्धामा होइन, आत्मीयता र सद्भावमा हुन्छ ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

ऐतिहासिक स्थलहरूको संरक्षण आवश्यक

ऐतिहासिक स्थलहरू हाम्रो इतिहास, संस्कृति, सभ्यता र पहिचानका जीवन्त प्रमाण हुन् । पुस्तौंदेखि हस्तान्तरण हुँदै आएका यस्ता सम्पदा वर्तमान पुस्तालाई विगतसँग जोड्ने महत्वपूर्ण माध्यम हुन् । त्यसैले ऐतिहासिक स्थलहरूको संरक्षण गर्नु राज्य, स्थानीय तह र नागरिक सबैको साभ्भा दायित्व हो । नेपाल ऐतिहासिक तथा सांस्कृतिक सम्पदाले सम्पन्न देश हो । तर उचित संरक्षणको अभाव, अतिक्रमण, अव्यवस्थित निर्माण, फोहोरमैला, प्राकृतिक क्षति तथा सम्बन्धित निकायको वेवास्ताका कारण कतिपय ऐतिहासिक स्थलहरू जीर्ण बन्दै गएका छन् । कतिपय सम्पदा संरक्षणको पर्खाइमा छन् भने केहीको मौलिक स्वरूप नै हराउने जोखिम बढेको छ ।

ऐतिहासिक स्थल संरक्षणलाई केवल पुराना भवन वा स्मारक जोगाउने कामका रूपमा हेर्नु हुँदैन । यसको संरक्षणसँग पर्यटन, स्थानीय अर्थतन्त्र, सांस्कृतिक पहिचान र भावी पुस्ताको ज्ञानसमेत जोडिएको हुन्छ । संरक्षण गरिएका ऐतिहासिक स्थलले आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटक आकर्षित गर्न सक्छन् र स्थानीय समुदायका लागि रोजगारी तथा आम्दानीका अवसरसमेत सिर्जना गर्न सक्छन् । यसका लागि सरकारले ऐतिहासिक स्थलहरूको पहिचान, अभिलेखीकरण, नियमित मर्मतसम्भार र आवश्यक बजेटको व्यवस्था गर्नुपर्छ ।

स्थानीय तहले अतिक्रमण नियन्त्रण, सरसफाई र संरक्षणसम्बन्धी जनचेतना अभियान सञ्चालन गर्न आवश्यक छ । साथै, स्थानीय समुदायलाई संरक्षणको जिम्मेवारीमा सहभागी गराउन सके यसको प्रभाव अझ दिगो बन्न सक्छ । इतिहास हराएपछि त्यसलाई पुनः निर्माण गरेर मात्र मौलिकता फर्काउन सकिँदैन । त्यसैले आजैदेखि ऐतिहासिक तथा सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षणमा गम्भीर ध्यान दिन आवश्यक छ ।

बाढी/पहिरोबाट सतर्क रहौं ।

- गाउँघरका माथिल्लो भागमा कुलो बनाई पानीको उचित निकास दिऔं ।
- जमिन चिरा परेको देखिएकामा पानी नछिर्ने गरी टालौं ।
- घरभित्र वा वरिपरिको जमिन चिरा परेको भए सुरक्षित स्थानमा बसौं ।
- नदी वा खोलामा बाढी आएमा तल्लो भागमा बस्ने जनसमुदायलाई सूचना दिऔं ।
- भुकम्पले चिरा पारेको छ भने त्यस्तो स्थानलाई टालौं र सजगता अपनाऔं ।
- भौगोलिक अवस्था बिचार गरेर मात्र बाटो, कुलो वा नहर जस्ता संरचना बनाऔं । भु-क्षयबाट बच्न र बचाऔं ।

जनहीतका लागि : राजविराज दैनिक

युवास्थामै कोरोनरी मुटुरोग देखिन थालेको छ : डा रौनियार

काठमाडौं, १४ असोज (रासस) ।

नेपालमा पछिल्लो समय मुटुरोगको समस्या बढ्दै गएको छ । विशेषगरी जीवनशैलीमा आएको परिवर्तन, अस्वस्थ खानपान, शारीरिक गतिविधिको कमी, उच्च रक्तचाप, मधुमेह, कोलेस्ट्रॉल, धूमपान तथा तनावजस्ता कारणले कोरोनरी मुटुरोगको जोखिम बढिरहेको चिकित्सकहरू बताउँछन् । चिन्ताको विषय त भन्नु कम उमेरमै मुटुरोग र हृदयघातका घटना देखिनु हो ।

मुटुरोगका जोखिम र लक्षणबारे समयमै जानकारी लिनु तथा नियमित स्वास्थ्य परीक्षण र स्वस्थ जीवनशैली अपनाउनु यसको रोकथामका लागि महत्वपूर्ण मानिन्छ । प्रस्तुत छ, मुटुरोगको अवस्था, युवा उमेरमै यसको जोखिम बढ्नुका कारण, सुरुआती लक्षण, उपचारमा पहुँच तथा रोकथामका उपायलगायत विषयमा सहिद गङ्गालाल राष्ट्रिय हृदय केन्द्रमा कार्यरत वरिष्ठ विनयकुमार रौनियारसँग *राष्ट्रिय समाचार समिति (रासस)* का लागि स्थानीय समाचारदाता लोकेश धामीले गर्नुभएको कुराकानीको सम्पादित अंशः

नेपालमा हाल मुटुरोगको अवस्था कस्तो छ ?

मुटुमा विभिन्न प्रकारका रोग हुन्छन् । मुटुको बाथरोग, जन्मजात मुटुरोग, कोरोनरी मुटुरोग र मुटुको धड्कनसम्बन्धी रोग प्रमुख हुन् । अहिले नेपालमा मुटुको बाथरोग घट्दो क्रममा छ तर कोरोनरी मुटुरोग भने बढिरहेको छ । यसका प्रमुख कारण जीवनशैलीमा आएको परिवर्तन हो । उच्च रक्तचाप, मधुमेह, कोलेस्ट्रॉल, धूमपान तथा सुर्तीजन्य पदार्थको प्रयोग, तनाव र व्यायामको कमीले कोरोनरी मुटुरोगको जोखिम बढाउँछ । नेपालमा यसको अर्को चिन्ताजनक पक्ष भनेको कम उमेरमै रोग देखिनु हो । पश्चिमी देशमा सामान्यतः वृद्ध अवस्थामा देखिने यो रोग नेपालमा ३०-४० वर्षकै उमेरमा देखिन थालेको छ । सहिद गङ्गालाल राष्ट्रिय हृदय केन्द्रमा पनि यस्ता विरामीको सङ्ख्या बढिरहेको छ ।

युवा उमेरमै कोरोनरी मुटुरोग देखिनुको मुख्य कारण के हो ?

कोरोनरी मुटुरोगको भयावह रूप हृदयघात हो । कहिलेकाहीँ अचानक मुटुको धड्कन बन्द हुने अवस्था पनि आउन सक्छ । मानिस बोलिरहेको, काम गरिरहेको वा व्यायाम गरिरहेका अवस्थामा एक्कासी ढलेका घटना हामीले सुन्ने र देख्ने गरेका छौं । कहिलेकाहीँ कुनै स्पष्ट चेतावनीबिना पनि कोरोनरी मुटुरोग गम्भीर रूपमा देखिन सक्छ । यसका

जोखिम कारकमा उच्च रक्तचाप, मधुमेह, कोलेस्ट्रॉल, धूमपान तथा सुर्तीजन्य पदार्थको प्रयोगसँगै तनाव र व्यायामको कमी प्रमुख छन् । अहिले हाम्रो जीवनशैली निकै परिवर्तन भएको छ । सामान्य कामका लागि पनि सवारीसाधन प्रयोग गर्ने, हिँडडुल कम गर्ने प्रवृत्ति बढेको छ ।

अमेरिकन कलेज अफ कार्डियोलोजीले वयस्कलाई हप्तामा कम्तीमा पाँच दिन करिब ४० मिनेट बिस्क वाकिड वा एरोबिक गतिविधि गर्न सुझाएको छ तर हामीमध्ये धेरैले पर्याप्त व्यायाम गरिरहेका छैनौं । खानपानमा आएको परिवर्तन पनि अर्को कारण हो । पहिले चना, भटमास, तरकारी-रोटी, चिउरा-तरकारीजस्ता खाना बढी खाने गरिन्थ्यो । अहिले मम, बर्गर, पिज्जाजस्ता खानेकुराको प्रयोग बढेको छ । यसले पनि मुटुरोगको जोखिम बढाउन सक्छ । साथै, परिवारमा बुबा, आमा, दाजुभाइ वा दिदीबहिनीमध्ये कसैलाई कम उमेरमै हृदयघात भएको छ भने त्यसलाई पनि महत्वपूर्ण जोखिम कारक मानिन्छ ।

कोरोनरी मुटुरोगका सुरुआती लक्षण के-के हुन् ?

कोरोनरी मुटुरोगको सुरुआती लक्षणलाई हामी एन्जाइना भन्छौं । सामान्य अवस्थामा कुनै लक्षण नदेखिए पनि भारी काम गर्दा, भन्याड उक्लिँदा वा दौडिँदा छातीको बीच भाग वा देब्रेतिर भारी वस्तुले थिचेजस्तो हुन सक्छ । सास फेर्न गाह्रो हुने, छिट्टै थाक्ने वा सामान्य गतिविधिमै असहज महसुस हुने पनि सुरुआती लक्षण हुन सक्छ । पहिले सामान्य रूपमा गर्दै आएको काम गर्दा अहिले छिट्टै थकान महसुस हुन्छ भने त्यसलाई सामान्यरूपमा लिनु हुँदैन । यो मुटुसम्बन्धी समस्या सुरु भएको संकेत हुन सक्छ ।

महिला र पुरुषमा मुटुरोगका लक्षण फरक देखिन सक्छन् ?

महिलामा लक्षण केही फरक रूपमा देखिन सक्छ । विशेषगरी वृद्ध, मधुमेह भएका व्यक्ति र महिलामा हृदयघात हुँदा सधैं धेरै छाती दुख्ने मात्र हुँदैन । कतिपय महिलाले छिट्टै थाक्ने, सानो काम गर्दा पनि स्याँस्याँ हुने वा असहज महसुस हुनेजस्ता लक्षण बताउनुहुन्छ । महिलालाई मुटुरोग हुँदैन भन्ने धारणा गलत हो । महिनावारी सुक्नुअघि एस्ट्रोजन हर्मोनका कारण केही सुरक्षा हुन्छ । उमेर बढ्दै जाँदा र विशेषगरी महिनावारी सुकेपछि त्यो सुरक्षा कम हुँदै जाँदा मुटुरोगको जोखिम बढ्छ । तर, महिनावारीअघि पनि महिलालाई हृदयघात हुन सक्छ ।

कसैलाई हृदयघात भएको अवस्थामा तत्काल के गर्नुपर्छ ?

पश्चिमी देशका ठूला कार्यालय, सुपरमार्केटलगायत ठाउँमा 'डिफिब्रिलेटर' राखिएको हुन्छ । नेपालमा त्यस्तो व्यवस्था पर्याप्त छैन । यदि कोही एक्कासी ढलुभयो, नाडी महसुस भएन वा बोल्नुभएन भने तुरुन्तै बेसिक लाइफ सपोर्टअन्तर्गत छाती थिच्ने अर्थात् सिपीआर सुरु गर्नुपर्छ र तत्काल चिकित्सकीय सहयोगका लागि सम्पर्क गर्नुपर्छ । यदि हृदयघातको लक्षण देखिएको छ र व्यक्तिलाई मधुमेह, उच्च रक्तचापजस्ता जोखिम छन् भने एस्पिरिन प्रयोग गर्न सकिन्छ । सामान्यतया ३०० मिलिग्राम एस्पिरिन चपाएर नजिकको अस्पताल जान हामी सल्लाह दिन्छौं ।

नेपालमा मुटुरोगको उपचार कतिको महँगो छ ?

मुटुरोगको निदान र उपचारका लागि अहिले विदेश जानुपर्ने अवस्था छैन । सहिद गङ्गालाल राष्ट्रिय हृदय केन्द्रमै धेरैजसो उपचार गर्न सक्षम छौं तर मुटुरोग एकपटक उपचार गरेर मात्र निको हुने रोग होइन । जीवनभर औषधि सेवन गर्नुपर्ने हुन सक्छ र औषधि सस्तो पनि हुँदैन ।

सरकारले विभिन्न कार्यक्रममार्फत सहयोग गरिरहेको छ । विमाबाट केही औषधि उपलब्ध हुन्छ । १५ वर्षभन्दा कम उमेरका बालबालिकाका लागि चिल्ड्रेन असिस्टेन्स प्रोग्राम छ । ७५ वर्षभन्दा माथिका नेपाली नागरिकका लागि सिनियर सिटिजन स्किमअन्तर्गत निश्चित उपचार तथा शल्यक्रियामा सरकारले खर्च व्यहोर्ने व्यवस्था छ । १५ देखि ७५ वर्षसम्मका विपन्न वर्गका विरामीले नगरपालिकाको सिफारिसका आधारमा एक लाख रुपैयाँसम्म छुट पाउने व्यवस्था छ । तर, मुटुरोग लागिसकेपछि जीवनभर उपचार गर्नुपर्ने हुनसक्ने भएकाले रोकथाममा बढी ध्यान दिनुपर्छ ।

मुटुरोगको उपचारमा पहुँच र जनचेतनाको अवस्था कस्तो पाउनुभएको छ ?

मैले करिब २० वर्षदेखि अभ्यास गरिरहेको छु । सुरुका वर्ष र अहिलेको अवस्थाबीच धेरै फरक देखेको छु । अहिले जिल्ला अस्पतालदेखि प्राथमिक स्वास्थ्य चौकीसम्म स्वास्थ्य सेवा विस्तार भएको छ । सामान्य रक्तचाप र मधुमेह जाँच हुने तथा रक्तचापका औषधि पनि उपलब्ध हुने अवस्था छ । लक्षण देखिएपछि चाँडै स्वास्थ्य संस्थामा जाने चेतना पनि बढेको छ । सामाजिक सञ्जाल र सरकारका

नीतिनियमले पनि यसमा सहयोग गरेका छन् । पहिले गाउँमा अचानक मृत्यु भएका घटनालाई फरक रूपमा बुझिन्थ्यो । अहिले अस्पताल पुगेर रोगको निदान हुने गरेको छ । उपचार पनि नेपालमै धेरै हदसम्म सम्भव छ । अहिले नेपालमा करिब ९५ प्रतिशतभन्दा बढी मुटुरोगको उपचार सम्भव छ ।

सहरमा हुक्का र भेपको प्रयोग बढिरहेको छ । यसले मुटुमा कस्तो असर गर्छ ?

हुक्का होस् वा अहिले प्रचलनमा आएको भेप, जुनसुकै प्रकारको धूमपान पनि मुटुका लागि राम्रो होइन । हामीले कुनै पनि रूपमा निकोटिनको प्रयोगलाई मुटुका लागि राम्रो मान्दैनौं । त्यसैले 'एनी फर्म अफ निकोटिन इज नट गुड फर हर्ट' भन्ने कुरा बुझ्न जरुरी छ । कतिपय मानिसले चुरोट खाँदैन, हुक्का मात्र खान्छु भन्ने गरेको सुनिन्छ । तर, चुरोट नखाएर हुक्का सेवन गर्दा मुटुमा असर हुँदैन भन्ने होइन । हुक्का पनि धूमपानकै एउटा रूप हो । अहिले भेपको प्रयोग पनि बढिरहेको छ । त्यसैले चुरोट, हुक्का वा भेपमध्ये जुनसुकै माध्यमबाट निकोटिनको प्रयोग गरे पनि त्यो मुटुका लागि राम्रो होइन । सकेसम्म कुनै पनि प्रकारको निकोटिनबाट टाढा रहनुपर्छ ।

अन्त्यमा मुटुलाई स्वस्थ राख्न सर्वसाधारणलाई के सुझाव दिनुहुन्छ ?

उच्च रक्तचाप छ भने नियन्त्रण गर्न औषधि खान हिचकिचाउनु हुँदैन । मधुमेह र कोलेस्ट्रॉल छ भने त्यसलाई नियन्त्रणमा राख्नुपर्छ । चिकित्सकले कोलेस्ट्रॉलको औषधि खान सुझाव दिनुभएको छ भने नियमित खानुपर्छ । सुर्तीजन्य पदार्थको प्रयोग गर्नुहुन्छ भने आजैदेखि बन्द गर्नुपर्छ । हप्तामा कम्तीमा पाँच दिन ३० देखि ४० मिनेट बिस्क वाकिड वा अन्य एरोबिक गतिविधि गर्नुपर्छ । विशेषगरी लामो समय टेबलमा बसेर काम गर्ने व्यक्तिका लागि व्यायाम भन्ने महत्वपूर्ण छ । खानामा नुनको मात्रा नियन्त्रण गर्नुपर्छ । थपेर काँचो नुन खाने बानी त्याग्नुपर्छ । चिनी तथा प्रशोधित गुलियो खानेकुरा, धेरै चिल्लो र जड्क फुडको सेवन कम गर्नुपर्छ । प्राकृतिक फलफूल र तरकारी बढी खानुपर्छ । तनावमुक्त जीवन जिउने प्रयास गर्नुपर्छ । स्वस्थ व्यक्तिले पनि वर्षमा कम्तीमा एकपटक रक्तचाप, सुगर, कोलेस्ट्रॉल जाँच गर्नुका साथै इसिजी गर्न बिसन्नु हुँदैन ।

